

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **M. K.**, zast. JUDr. Radkem Hudečkem, advokátem, se sídlem Škroupova 1114/4, Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 11. 2014, č. j. 22 Af 8/2013 - 31,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 27. 11. 2014, č. j. 22 Af 8/2013 - 31, zrušil rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 31. 12. 2012, č. j. 4824-2/2012-140100-21, č. j. 53/13-2/2012-140100-21 a č. j. 4709-2/2012-140100-21, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zároveň uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9.000 Kč.

[2] Proti rozsudku krajského soudu se žalovaný (dále též „stěžovatel“) bránil blanketní kasační stížností ze dne 19. 12. 2014, ve které navrhoval, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 12. 2014, č. j. 4 Afs 255/2014 - 10, vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od jeho doručení. Dříve než byla kasační stížnost doplněna, bylo Nejvyššímu správnímu soudu dne 2. 2. 2015 doručeno zpětvzetí kasační stížnosti stěžovatele. Stěžovatel výslovně uvedl, že svoji kasační stížnost bere v celém rozsahu zpět.

[4] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) „[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl“. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. před středníkem „[s]oud řízení

usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět“. Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně použít i pro řízení o kasační stížnosti.

[5] Jelikož právní úkon stěžovatele, kterým došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, jako projev vůle směřující ke vzniku, změně či zániku jeho subjektivních práv a povinností, které právní norma s takovým projevem spojuje, zde zastavení řízení o kasační stížnosti, splňuje veškeré právem požadované formální i obsahové náležitosti, a toto podání, jímž stěžovatel disponuje řízením, bylo soudu doručeno v zákonem požadované formě ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 11. 2014, č. j. 22 Af 8/2013 - 31, v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vzniklých účastníkům rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. února 2015

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu